

עלון הכפר

נוצר באמצעות AI

גיליון 158 – מרץ 2026

משולחן יו"ר הוועד

תושבות ותושבים יקרים,

ימים מורכבים ולא פשוטים עוברים על כולנו בחודשים
האחרונים ולמעשה מיום ה-7 לאוקטובר הארוך.

אנו בקהילת רמות השבים עומדים יחד, מחזקים אחד את
השני, מלאים אחריות הדדית ושומרים על רוח איתנה.

לקראת חל הפסח, חל החירות והאביה,
אני מבקש לאחל בשמי ובשם חברי הוועד ועובדיו,
לכם ולבני משפחותיכם, חל של אור בתוך חשכת המלחמה,
חל של אמונה בטוב, חוסן ותקווה לימים שקטים וטובים יותר.
מי ייתן ונזכה במהרה לבשורות טובות לביטחון ולשלום.

חל פסח כשר ושמח,
ונשמור על עצמנו ועל יקירינו.

שלכם,
יורם קליינר, יו"ר הוועד

הוצאת ועדכונים משולחן הוועד

פעילויות קהילתיות במלחמת "שגת הארי"

מפרוץ המלחמה ועד היום, הוועד המקומי ברמות השבים בהובלת רכזת התרבות נעה דנר, ארגנו פעילויות קהילתיות לילדים ולמשפחות המילואימניקים.

במהלך פורים המשכנו במסורת עתיקת הימים ביישוב של "הויטה פורים". חילקנו לילדים תיקים והם עברו מבית לבית וביקשו ממתקים מהתושבים. הילדים עשו זאת בין האזעקות.

ביום 4/3 יזמנו הבאת אוטו גלידה ליישוב במימון הוועד המקומי. האוטו עבר בין המקלטים שם חיכו הורים וילדים וכל אחד קיבל גביע גלידה.

ביום 5/3 חילקנו לילדים קרטיבים שהגיעו מהמועצה. ראש המועצה כיבדה אותנו והגיעה לחלק איתנו קרטיבים.

החל מיום 8/3, בעזרת הקומונרים, אנו מפעילים גן ילדים לילדי משפחות המילואימניקים. הגן פועל שעתים בכל יום.

ביום חמישי 12/3 קיימנו פעילות ספורטיבית שאורגנה ע"י מחלקת הספורט של המועצה.

בימי שישי 13/3 ו-20/3, קהילת רמות השבים התגייסה להכין מאפים ותבשילים למשפחות המילואימניקים. החבילות חולקו לבתי התושבים.

כמו כן קיימנו **סדנה בת שני מפגשים לתושבים הוותיקים**. הסדנה עסקה במתן כלים פרקטיים לשקט פנימי ולחוסן בחיי היומיום.

את הסדנה העבירה בהתנדבות תושבת היישוב מיכל סבר.

מיכל העבירה גם סדנת הורה-ילד לילדי והורי היישוב.

אנו מודים למיכל על היוזמה הברוכה.

שימוש במקלטים הציבוריים

ברחבי הכפר, הן במזרח והן במערב, פזורים מקלטים ציבוריים, חלקם תת קרקעיים וחלקם עיליים. בסמוך למקלטים קיים שילוט המפנה למקלט.

המקלטים הציבוריים הם לטובת כלל הציבור, תושבים ואורחים שנקלעו לאזור בזמן אזהרה.

כל אדם המגיע למקלט ציבורי רשאי להיכנס.

אין למנוע כניסת אדם למקלט גם אם קצת צפוף.

לקבלת מיגון מרבי יש לסגור את דלת המקלט.

עם זאת, על פי קביעת פיקוד העורף,

יש לאפשר בכל שלב כניסה של אנשים נוספים

גם אם הדבר כרוך בפתיחות חוזרות של הדלת.

תושבים יקרים,

היו אדיבים וסבלניים, כולנו במאחזה הזאת ביחד.

לימים טובים ושקטים.

אירועים עתידיים

תושבים יקרים,
החודש הקרוב מאופיין בטקסים וחגיגות ואלו המועדים הצפויים:

- יום השואה – הטקס בחסות הנוער יתקיים בערב יום השואה, יום שני 13/4
- יום הזיכרון – הטקס יתקיים בערב יום הזיכרון, יום שני 20/4
- חגיגת יום העצמאות בערב יום העצמאות, יום שלישי 21/4

**כל האירועים יהיו כפופים להערכת מצב המלחמה
ובהתאם להוראות פיקוד העורף.
התושבים יעודכנו בהתאם הן בווטסאפ והן במייל.**

ברכות

- מזל טוב ליונה ורפי הימן להולדת הנכד גולן (מרדכי), בן לניצן וחגי דוידוביץ.
- מזל טוב לניסן שירן ולדבורה ויוס שירן, להולדת הבן/הנכד אורי, בן לתמר ועמרי רונן.

הפינה הקטנה על הספר

לילית קין

לפני מספר שבועות, שהיום נראה שעבר נצח, עוד הספקנו לצפות בהצגת הבכורה של 'הנערה מהדואר' בתיאטרון הבימה, הפקה מיוחדת שהזכירה לי שקראתי בעבר את הספר של שטפן צוויג וחזרתי לקרוא בו. הספר שנשאר בעיזבונו ופורסם רק 40 שנה אחרי מותו, שונה מרוב כתביו שהיו מסות היסטוריות ביוגרפיות, נובלות וסיפורים קצרים עם סיום סיפור ברור.

צוויג היה יהודי ואחד הסופרים המצליחים באירופה, אבל עם עליית הנאצים ספריו נאסרו לקריאה ונשרפו, הוא נאלץ לעזוב את אוסטריה והפך לפליט תרבותי – אדם ללא בית, לא רק פיזית אלא גם רוחני, כשהוא נודד בין בריטניה, ארצות הברית ולבסוף ברזיל, דבר המשתקף במכתב הפרידה שלו, "עולמי הרוחני חרב, ואירופה – מולדתי – אבדה לי".

ההפקה של תיאטרון הבימה

'הנערה מהדואר' הוא רומן, שמספר על כריסטינה, פקידת דואר ענייה באוסטריה אחרי מלחמת העולם הראשונה. החיים שלה קודרים, דחוקים, כמעט חסרי אופק, עד שמגיעה הזמנה מפתיעה מדודה עשירה להגיע ולשהות איתה באתר נופש יוקרתי בשווייץ. היא מגיעה בהסתייגות ובהיסוס ועד מהרה היא נטמעת בעולמם של עשירים, יוקרה וזהות חדשה. אחרי זמן קצר מאוד מגורשת ונזרקת חזרה לביתה באכזריות למציאות של עוני והשפלה, מסרבת למערכת היחסים שמציע לה יוזף, החבר הנאמן שטיפל באימה בהעדרה, ונשאבת למערכת יחסים עם פרדיננד, חייל שחזר מהמלחמה פגוע פיזית ונפשית, חסר עבודה

ועתיד, מריר, אבל גם בעל מבט חד ומפוכח, שמייצג את דור הגברים השבור של אחרי המלחמה, כאלה שלא מצאו את מקומם בעולם החדש. הקשר ביניהם אינו רומנטי אלא מבוסס על זיהוי הדדי של השפלה, ועל תחושת חוסר שייכות והבנה שהם "מחוץ למשחק" של החיים. הכנות ביניהם כמעט אכזרית, השיחות שלהם קשות על מציאות, על תחושת ייאוש משותפת ועל חוסר עתיד.

כריסטינה ופרדיננד הם חלק ממיליונים באירופה ששרדו את המלחמה ונזרקו לשולי החברה. פרדיננד הוא דמות שמערערת את יסודות קיומה של כריסטינה. הוא מדבר איתה בשפה אחרת לגמרי. על מוסר מקובל, על חוק, על אין תקווה. הקשר ביניהם הוא כמעט ברית דמים, קונספירציה, הם רואים זה את זה בלי אשליות, לא מנסים לייפות ואין הבטחה לעתיד. יש מי שרואים בקשר הזה אלגוריה לאירופה של אחרי המלחמה. כריסטינה, התמימות שאבדה, פרדיננד, הפצע שלעולם לא ירפא, והחיבור ביניהם הוא ניסיון נואש לבנות משמעות מתוך חורבן. ואולי זאת גם אלגוריה לכל המלחמות באשר הן. ומי שימצא קווי דמיון למצבנו הנוכחי זה על אחריותו בלבד.

מה בסיום הספר מבלי לקלקל את הקריאה, אין קתרזיס, אין סגירה, אין סוף טראגי ברור וגם לא סוף מנחם. יש עצירה פתוחה, כמעט חדה שחוקרי ספרות מייחסים לעובדה שצוויג מעולם לא סיים את הספר בחייו ולכן גם לא פרסם אותו.

העיבוד הבימתי של חנן שניר בתיאטרון הבימה לוקח את כל החומרים האלה של הרומן ושל חייו של שטפן צוויג, שיש לו ייצוג על הבמה, לכדי הצגה פיוטית וקצבית עם שלושה נגנים על הבמה שמנגנים מוסיקה חיה.

סיום חייו של שטפן צוויג הוא מהטרגיים והמטלטלים ביותר בתולדות הספרות האירופית. ויש בו הדהוד עמוק לרוח של יצירתו זו. בשנת 1942, בעיצומה של מלחמת העולם השנייה, צוויג שם קץ לחייו יחד עם אשתו השנייה לוטה (שרלוטה אלטמן), בעיר פטרופוליס שבברזיל. הם נטלו מנת יתר של תרופות ונמצאו מתים במיטתם.

ולדוברי השפה, שהרי תמיד טוב יותר לקרוא ספר בשפת המקור, בגרמנית הספר נקרא Rausch der Verwandlung 'שכרון ההשתנות'. ולמי שרוצה לקרוא ספרים נוספים של שטפן צוויג, חפשו את התרגומים של הראל קין, האחין שלנו, התרגומים שלו נחשבים נאמנים מאוד למקור הגרמני, שומרים על הדיוק הפסיכולוגי של צוויג, ועם זאת זורמים בעברית מודרנית והקריאה בהם הנאה צרופה.

מה חדש בספרייה הקטנה

כלנית קין

רק השבוע שבתני לנהוג ולחזור ולבקר בספריות הקטנות שנשמרו בקפידה מאורגנות ומסודרות על ידי פיות הספריות. תודה לכן (וגם לכם) שעוברים ליד ספרייה קטנה ומסדרים את הספרים חזרה על המדפים או בצדי הספסל בתחנת ההסעה כדי לאפשר לילדים לשבת בבוקר עד שהאוטובוס מגיע (בימים רגילים) ולשאר האנשים לקחת רגע של הפוגה ונחת על ספסל עם ספר ביד שאולי בסוף ייקחו אותו הביתה. ימים לא קלים עוברים עלינו וספרים הם לעתים מקום לברוח אליו או לקבל איזו שהיא פרופורציה לחיים שלנו כאן ועכשיו.

קריאה נעימה בתקווה לימים שקטים,
כלנית

תמיד שמחה לשמוע מכם במייל

Calanit.cain@gmail.com

או בהודעה בוואטסאפ

054-6302336

צולם אי שם באירופה

חדשות ועדכונים מבריכת השחייה סנת קהילי

תושבים יקרים שלום רב,

**אירוע פתיחת העונה המסורתית לתושבי הכפר יתקיים בשבת 2.5.2026 .
העונה תיפתח לקהל הרחב ביום ראשון 3.5.2026**

בהמשך נעדכן בפרטים נוספים ובכלל זאת שעות פתיחה ומחירון.

הכנות

בבכל שנה, מתקיימים במתחם הבריכה עבודות תחזוקה ושדרוגים על ידי בעלי מקצוע שונים - בחנייה, בבריכות, בחדרי המכונות, במלתחות ובמזנון. אנשי צוות הבריכה המסורים, בניהולם של משה יעקובי ומיכאל ויסמן, מתחילים כבר לעסוק בכל ההכנות הנדרשות.

המזנון

שי סאופר, מפעיל המזנון, החליט להיפרד מאתנו אחרי 6 שנים טובות וטעימות ואנחנו מאחלים לו ולמשפחתו המקסימה, הצלחה רבה בדרכם החדשה.

מפעיל המזנון החדש שנבחר להחליף אותו מבין מספר מועמדים הוא נעם דואלי, תושב הוד השרון, בעל ניסיון רב ואמביציה בתחום.

המזנון עובר מתיחת פנים פיזית וקולינרית ואנחנו מאחלים לנועם ולצוות שלו הצלחה רבה, ולנו הנאה מרובה.

* *

ובנימה אישית,

זוהי עונת הרחצה השלישית במניין שנות המלחמה ובהמשך לשנות הקורונה שקדמו לה, כולנו שותפים לתקווה שכל זה יסתיים בקרוב, ושנדע ימים של שקט.

מה השתנה השנה?

כל החטופים שלנו חזרו מעזה. מי לשיקום ומי לקבורה. ליבנו איתם ועם המשפחות ומייחלים לשיקומם. גם החיילים שלנו כבר לא נלחמים שם בקרבות עקובים מדם. שולחים תנחומים למשפחות השכולות ואיחולי החלמה ושיקום לפגועים בגוף ובנפש. בשעה ששורות אלה נכתבות, אנחנו נמצאים בעיצומן של מלחמת איראן השנייה ומלחמת לבנון הרביעית, שמתקדדות בעורף, כשצה"ל וכוחות הבטחון בהנהגתו של השכן היקר שלנו, עושים ככל יכולתם להגן עלינו ולהסיר את האיום לקיומנו. יישר כוח!!! שולחים מכאן חיזוקים וניחומים גם לכל האזרחים שממשיכים להיפגע, בגוף, בנפש וברכוש.

בהרכת חל חירות שמה ואביה פורח,
מזמינים אתכם גם השנה לבוא אליהנות מפנינת הכפר שלנו.

עדכון נוער ארץ אברהם, רכז הנוער

אז מה היה לנו החודש בפעילות התנועתית?

כמו כולם, גם אנחנו הושפענו רבות מהמערכה הנוכחית, בראש ובראשונה נאלצנו לבטל את הפנינג פורים. אנחנו מודים לכל ההורים וחברי הקהילה שנתמנו והתנדבו לעזור בהכנות לעדלאידע: הבאת העגלות, קישוט העגלות עם הילדים והנכונות להתנדב להסיע בבוקר האירוע.

בנוסף, כל הכבוד לנוער הנפלא שלנו, שהצליח להוכיח פעם נוספת כמה הוא מיוחד ומופלא! הם עבדו שעות רבות בתכנון והכנת הפנינג עבור הקהילה כולה. למרות שנאלצנו לבטל את האירוע, למדנו המון מהדרך ומהעשייה המשותפת. מקווים שהשגרה תחזור במהרה.

במהלך חודש מרץ התקשנו להמשיך ולהיות רלוונטיים עבור הילדים והחניכים, דווקא בזמנים מורכבים אלו. ערכנו פעילויות בזום, ובהתאם להנחיות ביצענו גם פעולות פרונטליות בלול. תודה רבה על שיתוף הפעולה והאמון בנו. הלול, כחלק מתנועת הנוער של האיחוד החקלאי, ימשיך לשאוף להיות אי של ביטחון ויציבות עבור החניכים. ככל שיתאפשר, נמשיך להתעקש לפגוש את החניכים, לצבור חוויות משותפות ולהתאווור מהמציאות המתוחה והמורכבת סביבנו. דווקא בזמנים אלו חשוב לנו לייצר אלטרנטיבה חברתית עבור החניכים בכלל הגילאים ולהמשיך לייצר מסגרת ערכית, חיובית ויציבה. נמשיך לעדכן על הפעילויות השונות דרך קבוצות הוואטסאפ, מתוך הצורך להתאים את הפעילות להנחיות המתעדכנות כל העת. תודה על ההבנה, הסבלנות ושיתוף הפעולה!

הודעה חשובה - טיול פסח המסורתי לא יתקיים השנה מפאת המצב הבטחוני, אנחנו עובדים על מספר חלופות, וככל שיתאפשר נעדכן במתווה הנבחר.

חדשות מהקומונה

קומונת רמות השבים הפלשית אורי, אורי, רומי, תמר וכליל

שלום לכולם,

הגיע הזמן שלנו לסכם את חודש מרץ, שהיה קצת שונה ממה שתכננו אבל עדיין מלא באירועים וחוויות.

בימים האחרונים של חודש פברואר התחיל מבצע "שאגת הארי" שתפס אותנו בלוח באמצע עבודות אחרונות לקראת הפנינג פורים. אחרי שיצאנו מהמקלט וקיפלו את העבודות חזרנו כל אחד לביתו למהלך השבוע הראשון של המלחמה. חזרנו לקומונה אחרי שבוע והתחלנו פעילות מותאמת למצב ולהנחיות פיקוד העורף.

בילינו עם ילדי המילואימניקים בקרים רבים במהלך השבועיים האחרונים, שיחקנו, ציירנו, פיסלנו ונהנינו להכיר אותם קצת יותר.

בנוסף, העברנו פעילויות לילדי הגנים המתוקים, ציירנו בגואש על קנבסים וכתבנו ברכות לחיילים ששומרים עלינו.

הייתה לנו גם פעילות מגניבה עם חרוזים לילדי א'-ב', הכנו שרשראות וצמידים והיה לנו כיף גדול לראות אותם יוצרים ונהנים.

עם שכבה ד' נפגשנו בגן הנופלים למשחק חיי שרה סוער והכנת עפיפונים צבעוניים ויפים.

לפני שבועיים אירחנו בקומונה את שכבות ז' ו- ח', שיחקו במלא משחקי קופסה, צחקו, רקדו ושרנו.

גם שכב"ג הלול באו להתארח אצלנו בקומונה והיה לנו אירוח פוקאצ'ות מטורף! הכנו פוקאצ'ות מכל מיני סוגים וטעמים וגילינו כמה שפים נסתרים בין חניכי השכב"ג..

מתוכנן לנו עוד מגוון פעילויות לילדי הכפר אז צפו להפתעות!!

מאחלים לכולם המשך ימים שקטים ובטוחים ככל הניתן, אוהבים אתכם מאוד!

רולטת זקוקים - ספר שירים II

יוסי קירקין

גינס של מזל

סיפור דימויני שכל קשר בינו למציאות מקרי בלבד
שמוקדש למספר 1 שהיום לפני עשר שנים עזב אותנו בדרכו שלו.

בדרך כלל מעדיף להוביל
הכידון נותן תחושה של שליטה
הפעם תקעו אותי במספר 2
שעת בין הערבים ויש טיפטוף קל
נדמה לי שזה נקרא דריזלינג
כולם מברברים באוזניה שתקועה
ואם לא הקסדה הייתי מעיף אותה לקבינימט
אוהב את הרוח שמכה בפנים ללא רחמים
מזגזגים בטירוף בין מכוניות ומדרכות
שומרים על קשר עין רצוף
הקווים שעל הכביש מתאחדים לפס אחד ארוך
והאורות הצבעוניים של שלטי החוצות
נמרחים כמו בתמונת חשיפה ארוכה
שבע עשרה שניות למגע זועקת האוזניה
בדיוק כשאנחנו חולפים בסמוך לגלידריה ישנה
שקצת מזכירה את גלידה פינגווין בכ"ס
במהירות שאנחנו דוהרים זה נראה כמו נצח
הכל עובר למצב של סרט בהילוך איטי
המתכת הקרה שתקועה בגב
כבר הגיעה לחום הגוף והתאחדה לה
מביט לאחור בכדי לוודא שאנחנו לבד
והרוח לא מוותרת
המרצדס השחורה והבוהקת נעצרת, וגם אנחנו
האופנוע משמיע נהמה של אלפי סוסים
היד נשלחת אל מתחת למעיל השחור
לופתת את הכת ומלטפת את הנצרה
הגוף עובר למצב של אוטומט
תוצר של אימונים מונוטונים
יש סוג של רוגע והשלמה במבט של אנשים רעים
הם ידעו שזה יגיע, רק לא ידעו מתי
ואולי בחלוף הזמן הם התחילו להאמין שהם חסינים
מנטרל

אחד עד שלוש
מספר אחד מוודה
בודק שלא עפו תרמילים מהשק
וזהו
מתחילים במילוט מואץ
הכל מתוכנן לפרטי פרטים, גם ההשכבות בסיבובים
מספר אחד מדביק אותי למשענת הגב
ריח מוזר עולה מהמפלט הרותח
ואז שם לב שבזמן שהוא וידה
הוא גם תפר לי את הירך
זה לא כואב
כנראה בזכות האנדרנלין
זה חמים, נעים, וקצת מסריח
הדלתות של הואן שנוסע לפנינו נפתחות
פס אלומיניום נשלף ומספר שניות לאחר מכן
אנחנו בפנים, די דומה לסגירת חלון במהירות
בהרף עין הכל הופך לכחלחל ורגוע
בזמן שהחובש ההיסטרי גוזר את גינס המזל
הוא ממלמל שעוד מלימטר זה היה בעורק
והייתי הולך פאייפן
(אבל הם תמיד אומרים את זה)
בזמן התפרים זה מתחיל
והשמחה נמהלת בכאב
מתעורר והכל לבן מסביב
ואם לא היד הקטנה והחמה שעוטפת את הבוהן
הייתי בטוח שאני כבר בגן עדן
הכותרת בעיתון רומזת לעבודה מקצועית
מלאים מהתפעלות על כך שהילד לא נשרט
לצערי הם טועים
שנים לאחר מכן בסוג של טיול משפחות בחו"ל
עומד על הטיילת באותו המקום
ריח הים, ציוץ השחפים והיאכטות שבמרינה
נשארו אותו הדבר
במשטח הגרנולית ניתן עדיין לזהות את הנתזים
שלט מוזהב מציין שכאן בדיוק לפני הרבה זמן
עצר אופנוע ליד רכב שחור
אף פעם לא אהבתי גלידה
אבל מאז ועל בסיס שנתי
בערך בתחילת נובמבר
יש קריבינג לגביע בפינגווין
ומאז באמבטיה

בכל פעם שהצלקת בירך מבצבצת
דמעה מלוחה זולגת
מתמזגת עם חיוך
ומבט מבוהל של ילד קטן
שלא עוזב

*****

מספר אחד אתה חסר
בעיקר שכבד על הלב
כי חברים זה לקשה
זה ממש לא חכמה
להיות חבר שטוב

נעים להכיר איתי גל – אמן מתכת חובב

איתי גל המתגורר עם משפחתו ברמות השבים הינו אמן ברזל חובב. הוא נולד ב-1977, להוריו חוה ומאיר תושבי הכפר וגדל עם אחיו שרון שנולדה ב-1975 ויניב ב-1984. לאחר נישואיו לעדי בשנת 2004, הם בנו בית על חלקת ההורים ברחוב האלונים ובו נולדו ילדיהם איתמר, אלה ואיתן. בדומה לשאר בני גילו הוא התחנך בילדותו ב'גן רבקה' ולמד בבית הספר המקומי עד כיתה ו'. בסיום חטיבת הביניים בכפר סבא עבר לתיכון האזורי 'עמי אסף' בבית ברל ובסיומו בשנת 1996, התגייס לנח"ל והצטרף לגרעין לשדה בוקר שיועד להקים את ההיאחזות 'סנסנה', בגבול הצפוני של הנגב והר חברון.

בתום שירותו הצבאי והטיול המקובל של 'אחרי צבא' בחו"ל הוא השתלב בלימודי רפואה סינית על כל שלוחותיה וחלקיה ומאז הוא עוסק בתחום.

קרניז ליולונות בבית גל,
2026

הרעיון ליצור עבודות מתכת התגבש בתקופת שהותו בשדה בוקר. בראיון שהתקיים איתו לאחרונה סיפר: "אחד ממעסיקיי בעבודה בלול, אהב גאדג'טים והמציא כל מיני דברים. הוא לימד אותי לרתך ולעבוד בברזל. לאומנות המתבססת על צינורות בקוטר של חצי צול התוודעתי באינטרנט, ומאוד התלהבתי. תרמה לכך גם העובדה שמילדות נחשפתי לכישורים הטכניים של אבי וסבי, שניצלו את הגרוטאות שאספו להכנת דברים שונים. וכך, התחלתי לפני כ-15 שנים ליצור חפצים שונים בעזרת צינורות, לרוב בקוטר של חצי צול בצירוף מחברים שונים. בשל הקושי להשיג אוגנים לצינורות אלה בארץ, באותו זמן, אחי שלח לי את הראשונים מארה"ב ובהמשך הצלחתי לייבא כמות גדולה מסין, בעזרה של אחד ממטופליי."

העבודה הראשונה כללה הכנת קרניזים לוילונות לבית שבנינו סמוך לכניסה אליו. בהמשך הכנתי מנורות שונות ומתקנים לנייר טואלט ולמגבות.

מכלים שימושיים שהוכנו מבלוני גז, צילמה יפית חנו, 2024

מתקן לעציצים ומנורה צילמה יפית חנו, 2024

מכלים מבלוני גז בגדלים שונים בבית
המלאכה צילמה יפית חנוך, 2024

אהילים מבלוני גז עם בסיסים מברזל, 2024

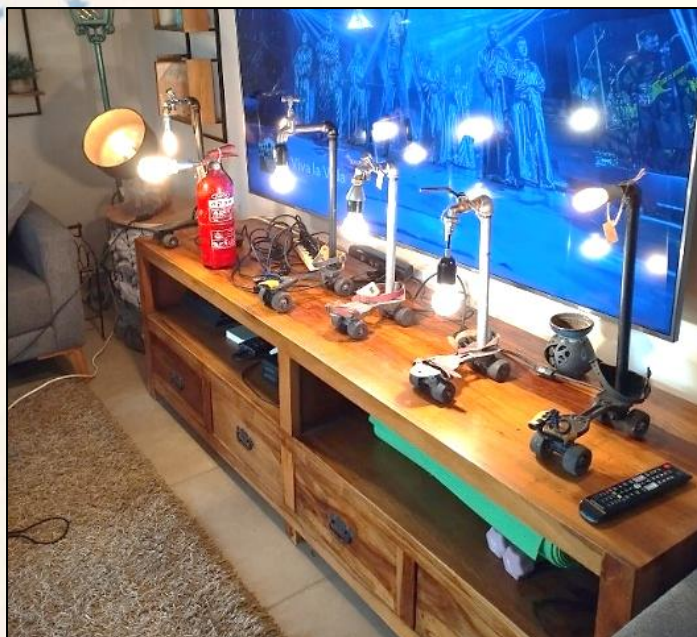
לאחר כשלוש שנים התחלתי לייצר מגוון של כלי אחסון ממכלי גז חד פעמיים שהתרוקנו. נחשפתי לחומר הגלם הנפלא הזה לאחר שאחד מהטכנאים שעבד בביתנו השאיר בגינתנו מיכל כזה בסיום עבודתו. המכלים עוצבו כעציצים, מנורות ואף הוסבו לתנורים קטנים לאפייה בשטח. כמה מיצירותיי מקשטות את גינתנו ורבות אחרות מסרתי לחברים, ואורחים שהגיעו אלינו לביקור.

בעבר השתתפתי בירידים ואף מכרתי קצת אבל עכשיו זה פחות מעניין אותי. אני נהנה בעיקר מהכנת היצירה ולשמחתי, רבים מתושבי הכפר מודעים לתחביבי, מקפידים להעביר אלי את חומר הגלם, דבר המאפשר לי לנצל לעבודותיי חומרים מתכלים."

מגוון מכלים מבלוני גז, המשמשים כעציצים (על השולחן) וכאלה עם מכסה על הדשא,

מנורות המיוצבות על גלגליות מתכת, 2024

אהילים מבלוני גז, רגלי המנורות מיוצבות על קוביות עץ, 2024

מזה שבע שנים איתי נהנה גם להגשים חלום נעורים של גלישת גלים.

איתי, כיף לראות את אומנותך הייחודית ואת מגוון הפריטים שאתה מצליח ליצור. מאחלים לך עוד הרבה שנים של עשייה מהנה!

הכתבה מתבססת על ראיון עם איתי מדצמבר 2025.

התמונות צולמו בידי איתי אלא אם צוין אחרת.

ראיינה וערכה: תמר ישר

ליום השואה

סיפורה של חיה הולנדר (קוטון)

חיה הולנדר (קוטון) היא תושבת רמות השבים משנת 1954. לקראת יום השואה בחרנו להביא השנה את סיפורם של חיה ומשפחתה במלחמת העולם השנייה ואת הקורות אותה לאחר עלייתה ארצה.

חיה, ביתם של יצחק ופסיה – פנינה קוטון, נולדה בביטון, פולין (כיום בלרוס) בשנת 1933. אחותה הבכורה חנה נולדה ב- 1928 ואחיה חנן ב- 1930 ונחמיה ב- 1934. היא גדלה במשפחה דתית, לאביה הייתה מאפייה בבית והוא העסיק פועלים בעיקר לקראת אפיית המצות לפסח. בביתם הועסקה עוזרת שדאגה לכביסה ולניקיון ושימשה גם 'כגויה של שבת'. בעיר התגוררו יהודים רבים וחיה למדה בחדר אך בשל פלישת הגרמנים לעיר וכיבושה ביוני 1941, היא לא הספיקה להשתלב בבית הספר. אביה נרצח בתחילת המלחמה בעקבות הלשנה של חבר פולני ושאר בני המשפחה נמלטו לבית הכנסת והועברו משם לגטו שהוקם בעיר. בריאיון לספר 'זיכרון ותקומה' סיפרה: "גורשנו מהכפר, את כל המטלטלין העמסנו על עגלה של אחד הגויים, הבנות והנשים לבשו בגדים כמו של הגויות והלכנו יחפות. בדרך העגלון צעק 'זיד!' ונמלט עם כל רכושנו... בדרך פגשנו פרטיזנים והמפקד שלהם שלח אותנו למחנה אחר... באחת מהפעמים שברחנו היינו צריכים לעבור נחל, אך אימי ואחי התינוק נדחפו לנהר וטבעו. בעת הנדודים המסנו שלג, כי לא היו מים, והרעב היה כבד."

"אחת השכנות לובה, ששמרה עליי ועל אחי... הכניסה אותנו בסיום המלחמה לבית יתומים בקוסוב וחנה אחותי נישאה בשידוך הקהילה... לאחר שנתיים ברחנו, הודות לגיסי, למחנה עקורים בשטטין שבגרמניה ומשם הועברנו לצרפת בעזרת מדריכים שפעלו מהארץ. עליתי ארצה באוניית המעפילים 'אקסודוס' בשנת 1947. באונייה היה צפוף מאוד ונדרשנו לשמור על שקט. האונייה שנתפסה ע"י הבריטים סמוך לחופי הארץ, נדרשה לחזור על עקבותיה והוחזרנו לצרפת. חזרתי לארץ ב- 1948 והועברתי ל"מעברת פרדס חנה". כלתה איריס הולנדר הוסיפה: משם היא עברה לקיבוץ מסילות, שבו למדה עברית, עבדה בתינוקיה ולמדה ריקודי עם. חיה התגייסה לצבא ושרתה באום אל אשרש שבאילת.

חיה וצבי בצעירותם, שנות השישים

חיה ככלה, 1955

בכתבה שהתפרסמה בעיתון ירוק בשנת 2023, איריס כתבה: "חיה הגיעה לרמות השבים כדי לטפל בילדה נכה בנווה צאלים. באחת הפעמים שבאה לרמות השבים, המונית שבה נסעה נתקעה בכניסה ליישוב. צבי הולנדר, (יליד 1930 עלה ארצה בגיל שלוש עם הוריו אדמונד ואסתר הולנדר שהיו בין מקימי הכפר ופה נולד אחיו גדעון הולנדר), צבי שהיה עם טרקטור, חילץ אותה וכך הם נפגשו והתחילה זוגית נפלאה".

הזוג נישא בשנת 1955, בתחילה הם התגוררו בבית קטן שרכשו בעזרת הוריו של צבי ברחוב הברושים, ושם נולדו ארבעת ילדיהם: רוני, אריה, איתן וליאור. חיה התחילה לגדל תרנגולות בחצר שהיוו את הטריגר להקמת לול על השטח שהורחב בהמשך, כיום לול המטילות נמצא בהוד השרון. לאחר שהוריו של צבי נפטרו, המשפחה עברה לביתם ברחוב הכרם שבו חיה מתגוררת עד היום עם בנה ליאור. חיה מקפידה כל השנים על הופעה מטופחת ולבוש נאה ומסודר. היא שולטת בשש שפות: אידיש, גרמנית, אנגלית, רוסית ועברית. משנת 2004, עם שובה משהות של עשרים שנים בגרמניה, שיחקה ברידג' אחת לשבוע עם שלוש חברות מהיישוב, במשך כ- 15 שנים.

חיה וצבי עם הבנים רוני וארי בשנות השבעים

חיה וצבי באירוע בבית העם, ללא שנה

חיה ומשפחתה בחצר ביתה, 2023, צילמה איריס הולנדר

סיפורה של חיה, שהתייתמה מהוריה בגיל צעיר, עלתה לארץ בנערותה והצליחה להקים משפחה, הוא סיפור הגבורה של שורדת השואה המבוגרת ביותר בקרב תושבי רמות השבים החיים עימנו שעברו את התופת.

הכתבה מתבססת על מידע שהתקבל מאיריס ואיתן הולנדר ועל סיפורה של חיה בתקופת השואה בספר 'זיכרון ותקומה' בהפקת המועצה האזורית דרום השרון, 2014.

ערכה: תמר ישר
התמונות באדיבות המשפחה, הצלם לא ידוע אלא אם צוין אחרת

נופי רמות השבים

צה לחר

נול החרושים באלונים

רוצים להישאר מעודכנים ? הצטרפו לקבוצת הוואטסאפ לתושבים

קישור להצטרפות <<

<https://chat.whatsapp.com/CHwBjdnGGIJ1wh6wfh7We5>

הקבוצה סגורה לתושבי רמות השבים בלבד לצורך קבלת הודעות ופרסומים מטעם הוועד והמועצה
רק מנהלי הקבוצה יוכלו לשלוח הודעות, אין אפשרות להגיב בפורום רחב

עלון הכפר יוצא לאור מטעם ועדת העלון
שחבריה הם תושבים מתנדבים ובסיוע הוועד המקומי.
הפקה, עריכה לשונית ועיצוב גרפי: גונן ישר ואריאלה גסמן

